

die die bemodderde vrouw in zien mooie en schone auto hebben wol. "We moe'n naor Spange," zeden de vrouwluden. Dat Jan ree naor Spange. Doe ze daor ankwammen, mos Jan achter heur huus rieden, want de buren mochten heur zo niet zien. Doe de natte vrouw uutstapt was, zee de aandere vrouw: "Zoj' mi'j wel even naor Ale Bakkers broggien brcngen willen?" En dat dee Jan ok. Doe ze daor ankwammen, zee ze tegen Jan: "Stop hier mar, want hier staot mien auto. En mar hattelik bedaankt."

Doe vuulde Jan him toch wel beheurlik misbruukt!

1991

50

Ik hadde een bosschop in Scharpenzeel en doe ik weer op huus an fietste zag ik him in de veerte staon, hi'j was an et sloden. We zitten weer in de tied, dat de sloden weer opmaekt wodden moeten. Hi'j was doende mit de sloot om zien arf. Hi'j, Willem dus, was vroeger boer west. Mar omdat hi'j een technische knobbel hadde, misschien wel tweeje, was hi'j boer of wodden en was naor een febriek gaon en daor vuulde hi'j him wonderwel thuus. Hi'j is now vutter.

Doe ik bi'j him kommen was, stapte ik of en reup him toe: "Hé, oolde boer, ie kennen et nog wel, hen?" "Jaowel," zee hi'j, "mar ik hebbe hier een rotsloot, allemaole riet." "Ja jong, dat slodet min," zee ik. "En," zee hi'j, "d'r staon ok nog een peer pollen zwannebloemen in en die ma'k d'r niet uut baggeren, dat wil de vrouw niet hebben." "Dat kan ik mi'j begriepen, want dat bin bescharmde plaanten," zee ik. "Ja," zee Willem, "ik mi'je ze mar of, dan kommen ze ankem jaor wel weer op." Praotendeweg was Willem mit de sloothaoke over de sloot sprongen en was bi'j me in de baarm kommen te praoten. We zitten mit 'n beidend in dezelve vericninge, dat we hebben wel stof om te praoten.

We hadden een kertiertien praot, doe zee hi'j: "Ik zal naor de buurman te koffiedrinken, want de vrouw is vot en dat doen wi'j hier zo dan in de buurte." Hi'j plaante de sloothaoke in de sloot om weer terogge te springen. Ik zee tegen him van: "Ie hebben nog mar goed ark, hej' alles nog?" Hi'j zee: "Ja, ik hebbe alles nog." En doe sprong

hi'j. Een geweldig gekraek en Willem lag op 'e rogge in de sloot, mit de bienen tegen de wal in de hoogte, de stok van de sloothaoke in drie stokken. Hi'j lag hielemaole in onmacht, et boverste stok van de sloothaokestok ston nog rechtop in de sloot, zeker nog een aorige vaaste bojem, en daor klemde Willem him an vaaste, om et heufd boven waeter te holen. Dat kon ik mi'j wel begriepen, want d'r bin een boel meensken, die willen graeg et heufd boven waeter holen, mar et was now bi'j Willem letterlik zo. "Willem, moe'k je helpen jong," raosde ik. "Ja, ja, ja, doe mar rustig an." Hi'j wol ok nog niet iens weten, dat hi'j in zoe'n benauwde pesisie te lane kommen was. Ikke as de bliksem d'r henne. Een buurman, die op zoe'n veertig meter ofstaand an 't wark was, hadde et gekraek van de sloothaokestok ok heurd en hi'j zag een peer bienen, mit de klompen d'r nog an, boven de wal uutstikken, dat die kwam d'r as de weerlocht anvliegen. Dat kwam mi'j goed uut, want een kerel van 90 kilo die daor hielemaole in onmacht in een sloot ligt, die hej' d'r zomar niet ut. Mar mit 'n beidend hebben we Willem d'r uutsleept en daor stonnen we dan op 'e wal mit 'n drienend te lachen. Of et mit Willem wel van hatte gong, dat weet ik niet, mar mit mi'j en de buurman in elk geval wel. Een peer auto's mit meensken die et zien hadden, en stopt weren, zetten weer an. Willem wuifde heuren toe en zo moet et ok, niet mit een rooie kop en bemodderde kleren achter huus vliegen. "En now hadden we krek nog zo pocht ovr mien ark," zee Willem. Et bleek dat de stok in drie stokken was en de haoke zat nog in de modder. "Now gao ik eerst mar es onder de douche," zee Willem. En ik bin lachendeweg naor huus fietst en dochte bi'j mezels: Ik hebbe weer stof veur een daegeliks dinkien. Aovens op bedde he'k nog een poze liggen te lachen...

1991

Klaas van der Weg uut Ni'jtriene schrift sund 1976 zien bi'jdregen veur et Stellingwarver tiedschrift *De Ovend*. Hi'j het oge veur kleine daegelikse aeventuren, waor aenlik altied wel weer plezier an te beleven is. Klaas van der Weg is in de Westhoek een bekende verschiening en is aktief betrokken west bi'j tal van verenings. Veur et Stellingwarfs zette hi'j him o.e. in veur et projekt Stellingwarfs Woordboek, wiels hi'j bi'j tal van aktiviteiten persent was.

In dit boekien *Daegelikse dinkies* bin vuuftig van zien vertellegies uut de jaoren 1976 tot 1992 bundeld, wiels Sietske A. Bloemhoff veur vier tekenings, een omslagontwarp en de foto op dit omslag zorgde.

Pieter Jonker